

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima Sanctoru[m], præcipuè Virginiu[m] aureola[m] triplice[m]
co[n]templetur. Cap. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

O Ciuitas sancta Dei, nobilissima sponsa Christi, summa Hierusalem, congregatio omnium supernorum, cunctorumque beatorum spirituum, quam mira & quam magna tui decoris elegantia, quæ tantis & tam speciosis ciuibus, quæ tam mirabilis decoris & suauitatis regina decoraris.

Galat. 4

Hierusalem sancta, quæ sursum es, placet mihi, libertique, vtinam liceat tuæ intèdere claritati. Oblectat me valde bona tua puro mentis intuitu, & dulcissimo ac pio amoris affectu considerare. Tuæ enim charitatis iaculo vulnerata sum, tuo vehementi desiderio flagro, ad te peruenire cupio, te videre desidero. Libet itaque, libet oculos fidei in te attollere, statum mentis confirmare, affectum cordis erigere. Non est in te nox neque vlla tenebrarum obscuritas, non lux lucernæ, aut stellarum, aut lunæ, aut solis in te lucet, sed Dominus Deus tuus illuminat te.

Apoc. 1

Agnus Dei lumen tuum, lucerna tua, luna & sol tuus, atque omne bonum, & gaudium tuum continua visio eius. Ipse rex regum in medio tui, & pueri eius in circuitu eius.

Sunt etenim ibi hymnidici sanctorum spirituum chori, Prophetarum prouidus cuneus, iudex Apostolorum numerus, innumerabilium Martyrum victor exercitus, sanctorum Confessorum sacer conuentus, beatorum Monachorum candidissima turba, tanto illic lætior quanto hic afflicta durius: sanctorum Virginum gloriosa caterua, tam oculis, quam auribus omnium sanctorum congregationi præbens gaudium singulare, dum præter committentem sanctæ & æternæ remunerationis coronam, virginali aureola redimitur,

Vti amans anima Sanctorum, præcipuè Virginum aureolam triplicem contempletur.

CAPV I XIV.

FVLget autem inter omnes virgines specialius illa societas, quæ duplici, seu triplici aureola coronatur, scilicet illa, quæ tam pro martyrio, quam pro virginitate, nec non & pro doctrina singulariter coronatur.

Ornatur præcipua his omnibus regina pulcherrima, quæ propter præcipue & summe castitatis munditiam, Virgo virginum iustissimè appellatur: vnde & pulcherrimam virginitatis aureolam promeretur, quæ ipsam & remuneret, & designat. Similiter & aureolam martyrii ipsi gladius doloris à Simeone prædictus obtinuit, qui in passione filij sui dilectissimi ipsius animam dulcissimam amarissimè pertransiuit. Sanguine quoque suo, qui de filij manibus distillauit, quem filius ab ipsa acceperat, ipsam credo copiosè rubricatam, quia iuxta crucem filij proxima mater stabat. Doctrinæ etiam aureola non priuatur, quæ ipsorum etiam Apostolorum fidelissima doctrix fuit, dum omnia verba ipsius eruere consuevit, quæ à prima colloctione angelica in arca cordis fidelissimi conferre, & conseruare pariter curauit. Quis huius reginæ & totius comitatus eius supereminentem pulchritudinem dignè poterit admirari? Quis cor suum ad tantæ gloriæ contemplationem, ad tam excellentis decoris admirationem dignè poterit eleuare? beati, & verè beati, quos elegisti Domine quos & vocasti & magnificasti.

Beata Maria vti de triplici aureola gaudiat in supernis
Lucæ 2

Lucæ 1

Psal. 64
Rom. 8

Ecce lætantur coram te, quorum vnus labor, amare te dulcissimum dulcissimè. Vnum eorum negotium copiosissimè perfrui tam amato. O laborem omni re quæ dulciorem, & negotium omni ocio præferendum. Quam optimus labor amare te, quam ociosissimum negotium perfrui te. Quam dulciter requiescitis sic laborâtes, quam

quam desiderabiliter oriamini sic negotiantes. Requiescitis o felices in gaudio, gaudetis in requie, gloriamini in satietate, satiamini in gloria. Bibitis de torrente voluptuosissimi fontis illius, ad quem animae nostrae sitiuerunt. Bibitis quantum vultis, quomodo vultis, quamdiu vultis. Semper satiati, semper bibitis: quia ipsa satietas delectationem parit, delectatio desiderium accendit: fruuntur desiderio, dum iucunditas & exultatio thesaurizantur super vos, dum repletur in bonis desiderium vestrum, & renouatur sicut aquilae iuuentus vestra, in splendore solis iustitiae, & in fonte voluptatis aeternae, id est, purissimo & dulcissimo Christo Iesu.

Vti amans anima sensus suos viresq; excitet omnes ad contemplationem amoremque caelestis sponsi.

CAPVT. XV.

Nunc iam tempus est, omnes animae vires in vnum colligere, & quantum ipse dederit, exire obuiam sponso ipsi, & regem in decore suo videre, qui iam per decorem creaturarum suarum innotuit aliquantum.

Accede ergo ad hunc o anima mea, qui habitat lucem inaccessibilem, & illuminat omnem hominem, & in luce propria contemplare, prepara aures tuas ad audiendum verbum aeternum, sine quo omnis lingua obmutescit, excita saporem tuum, ut sapiat tibi panis Angelorum, manna verum: nares tuas expurga, ut illo incomparabili lilio paradisi, iam suavissime odorante fruaris: tactum tuum sensifica, ut deliciosissimi sponsi tui complexibus & osculis satieris: quia hic est, a quo est quicquid est, a quo bonum, immo qui solus est bonus, qui solus est omne bonum, ad hunc erigi te, hunc contemplare, in hunc tota meditatione exardesce, & dic.

Suauitas suauitatum & omnis suauitas Domine Deus meus, rex meus, pater meus, virtus mea, honor meus, potestas mea, vita mea, dulcedo mea sancta, summe, optime, omnipotentissime misericordissime & infatigabile, secretissime, & presentissime, pulcherrime & fortissime, stabilis & incomprehensibilis, immutabilis mutans omnia, nunquam nouus, nunquam vetus, innouans omnia. Deus lumen cordis mei, & panis vehementer reficiens gustum anime meae, & virtus maritans mentem meam & finem cogitationis meae, amator dulcissime, amabilis valde super omnes amores conforta me querentem te, ut querendo inueniam te, inueniendo laudem te, laudatum te teneam, nec dimittam, nec amittam, donec tota in te communitur, & absorbeatur a spiritu tuo, & spiritus vnus tecum efficiat, ut verè incipiam viuere iam non ego, viuat verò in me virtus tua: in quotanquam in fonte viuo, sum, & verè viuunt vita, delicia, decus, solertia, regnum, virtus, victoria. O dulcis Deus, pulchrorum omnium lumen verum, lumen solum, in quo tenebrae non sunt, lux creatrix omnium luminum, a cuius luce lucent ea quae lucent, in cuius comparatione etiam lucidissima Cherubim non lucent, ardentissima Seraphim non ardent: quia o lucidissime, clarissime, pulcherrime, formosissime, speciosissime tu solus es, habens haec omnia, sed non aliunde accipiens, & in te tanquam in fonte clarissimo scaturit incomprehensibilis lucis tua, lucis diuina, lucis quae non est aliud quam tu, quia tu non aliena luce, sed tua propria luce lucet, immo et ipso lucet, lucis, tuae radios, quae sine mensura lucent in te, secundum sapientiam benignitatis tuae in alios quosq; pro mensura suae capacitatis effundis.

O ignis ardentissime, lucidissime, inuid, o ardor & lux, omnis ardoris & lucis principium, Deus meus, charitas ardens & lucens, accende & illumina me. illumina ut cognoscam, accende

LIII • cōde